

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoCsp/16/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119428734
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:6119428734.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a Mgr. Márie Kašíkovej, v spore žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47967692, právne zastúpený JUDr. Oskar Chnápko, so sídlom U. X, XXX XX Y. Y., proti žalovanému 1/: I. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX/XX, XXX XX U. P. D. a žalovanej 2/: J. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX/XX, XXX XX U. P. D., o zaplatenie 18 636,03 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina, č.k. 49Csp/57/2020-100 zo dňa 08.12.2020, takto

rozhodol:

Rozsudok prvoinštančného súdu p o t v r d z u j e .

Žalovaným v rade 1/, 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd žalobu žalobcu zamietol, žalovaným 1/, 2/ nárok na náhradu trov konania nepriznal. Z vykonaného dokazovania považoval za preukázané, že E. Y., a.s. uzatvorila 04.05.2015 so žalovanými 1/, 2/ Zmluvu o úvere, na základe ktorej banka poskytla žalovanému 1/ ako dlžníkovi a žalovanej 2/ ako spoludlžníkovi úver vo výške 15 000,- €, ktorý sa zaviazal dlžník splácať v 108 mesačných splátkach po 227,- €, so splatnosťou prvej splátky 25.05.2015, s dátumom konečnej splatnosti úveru 25.04.2024. V upozornení zo dňa 29.05.2017 E. Y., a.s. oznámila žalovanému 1/ a žalovanej 2/, že porušili ustanovenia Zmluvy o úvere zo dňa 30.04.2015 a sú viac ako tri mesiace v omeškaní so splatnými splátkami z predmetného úveru, zároveň ich vyzvala na zaplatenie dlžnej sumy v lehote 15 dní od doručenia výzvy s tým, že v opačnom prípade pristúpi k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru. Vo výzve na úhradu dlžnej sumy 26.06.2017 E. Y., a.s. oznámila žalovanému 1/ a žalovanej 2/, že pohľadávka z Úverovej zmluvy zo dňa 30.04.2015 sa k 26.06.2017 stala predčasne splatnou v celom rozsahu, výška dlžnej sumy bola vyčíslená na 15 205,57 €. Zmluvou o postúpení pohľadávok, uzatvorenou medzi E. Y., a.s. a žalobcom 20.12.2018, postúpila E. Y., a.s. ako postupca pohľadávky špecifikovanej v prílohe č. 1 a 2, ktoré mali tvoriť neoddeliteľnú súčasť Zmluvy o postúpení pohľadávok. Zároveň E. Y., a.s. oznámila žalovanému 1/ a žalovanej 2/ oznámením zo dňa 02.01.2019, že došlo k uzatvoreniu Zmluvy o postúpení pohľadávok zo Zmluvy o úvere zo dňa 30.04.2015 na žalobcu. S poukazom na takto zistený skutkový stav a platnú právnu úpravu prvoinštančný súd, poukazujúc predovšetkým na znenie ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách č. 483/2001 Z.z. v platnom znení, uzavrel, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými bola uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere v zmysle ust. zák.č. 129/2010 Z.z. v platnom znení. Zosplatenie úveru bolo vykonané na základe listu E. Y., a.s. adresovaného žalovanému 1/ a žalovanej 2/, avšak bolo vykonané v rozpore so zákonom, nakoľko absentuje preukázanie doručenia, ako i samotné doručovanie upozornenia v zmysle ust. § 53 ods. 9 OZ žalovaným 1/, 2/. Súd tak dospel k záveru, že neboli splnené zákonné podmienky pre uplatnenie práva veriteľa v zmysle ust. § 565 OZ a posúdil právny úkon „Výzva na úhradu dlžnej sumy“ za

neplatný právny úkon pre rozpor so zákonom v zmysle ust. § 39 v spojení s § 53 ods. 9 OZ. Na podklade uvedeného vyslovil, že nie naplnený ani predpoklad v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, t.j. že žalovaní napriek písomnej výzve banky boli v omeškaní s plnením ich záväzkov, nakoľko postupovaná pohľadávka nebola v čase postúpenia splatná v celom rozsahu a konečný deň splatnosti pohľadávky z predmetného úveru nastane 25.04.2024. Uzavrel, že postúpenie pohľadávky zo strany E. Y., a.s. na žalobcu 20.12.2018 bolo vykonané v rozpore so zákonom, preto je v zmysle ust. § 39 OZ neplatné. Následkom je nedostatok vecnej aktívnej legitímácie žalobcu v spore. V ďalšom poukázal na to, že v oznámení postupcu o postúpení pohľadávok zo dňa 02.01.2019 sa uvádza, že predmetom postúpenia bola pohľadávka banky, vyplývajúca zo Zmluvy o úvere zo dňa 30.04.2015, pričom Zmluva o úvere medzi E. Y., a.s. a žalovanými bola uzatvorená 04.05.2015 a na žalobcom predloženej úverovej zmluve sa nenachádza číslo úverovej zmluvy. Pokiaľ sa v Zmluve o postúpení pohľadávok uvádza, že predmetom postúpenia sú pohľadávky špecifikované v prílohe č. 1 a 2, uvedené prílohy neboli zo strany žalobcu do spisu predložené. Z uvedeného nemožno vyvodíť, že by predmetom postúpenia bola pohľadávka uplatnená žalobcom v predmetnom spore. O nároku na náhradu trov konania rozhodol s poukazom na úspech žalovaných v spore, ktorým však preukázateľne trovy konania nevznikli a preto im v konečnom dôsledku nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Proti rozsudku prvoinštančného súdu v zákonnej lehote doručil odvolanie žalobca. Uvedol, že v konaní predložil súdu viaceré listinné dôkazy, o.i. Upozornenie - Výzva na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 29.05.2017, podacie hácky, ktoré preukazujú, že 30.05.2017 bolo žalovaným zaslané upozornenie v zmysle § 53 ods. 9 OZ, predložil i oznámenie o predčasnom zosplatnení úveru, t.j. Výzva na úhradu dlžnej sumy zo dňa 26.06.2017, ktoré doručoval tak žalovanému 1/, ako aj žalovanej 2/, spolu s doručenkou, pre žalovaného 1/, ktorý zásielku neprevzal v odbernej lehote a doručenkou pre žalovanú 2/, z ktorej vyplýva, že žalovaná 2/ prevzala oznámenie o predčasnom zosplatnení úveru 30.06.2016. Z dôvodu opatrnosti, aj napriek tomu, že sa podľa neho uvedené listinné dôkazy nachádzajú v súdnom spise, tieto predložil opätovne. Poukázal, že právny predchodca žalobcu pred uzatvorením Zmluvy o postúpení pohľadávky, upozornil žalovaných listom zo dňa 29.05.2017, že sú so svojím záväzkom viac ako tri mesiace po lehote splatnosti a na možnosť predčasného zosplatnenia úveru. Listom zo dňa 26.06.2017 zosplatnil poskytnutý úver a zároveň v uvedenom liste vyzval žalovaných na úhradu dlžnej sumy v lehote 10 kalendárnych dní. Ako vyplýva z listu právneho predchodcu žalobcu zo dňa 26.06.2017, obsahom výzvy je, okrem oznámenia banky o predčasnom zosplatnení úveru, aj samotná výzva v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách, ktorým banka vyzvala žalovaných na úhradu dlžnej sumy v lehote 10 dní. Má zato, že výzvu na úhradu dlžnej sumy je potrebné považovať za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Ďalej poukázal na ust. § 45 ods. 1 OZ, v zmysle ktorého na to, aby bolo možné považovať písomnosť za doručenú, je potrebné, aby adresát mal objektívnu možnosť sa s touto oboznámiť. Pokiaľ je obsahom zásielky právny úkon, zásielka sa považuje za doručenú najmä jej prevzatím, ale aj vtedy, ak jej adresát bude mať objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle v ňom uvedenej, t.j. ako náhle sa dostane prejav vôle do sféry jeho dispozície. Mal zato, že v konaní preukázal, že Výzva na úhradu dlžnej sumy zo dňa 26.06.2017, ako i Výzva v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách, boli doručené žalovanej 2/ aj žalovanému 1/. Pokiaľ i prvoinštančný súd poukázal, že v oznámení o postúpení pohľadávok zo dňa 02.01.2019 je uvedený iný dátum uzatvorenia úverovej zmluvy, považoval za potrebné v prvom rade poukázať na to, že Zmluva o úvere v bode 3.1 obsahuje údaj o čísle úverovej zmluvy a preto konštatovanie o údajnej absencii čísla úverovej zmluvy nie je správne. Pokiaľ je nesprávne uvedený v oznámení dátum uzatvorenia úverovej zmluvy, ide iba o chybu v písaní, v ďalšom poukázal na ust. § 151 ods. 1 CSP s tým, že žalovaní nepopreli, že by predmetom postúpenia nemala byť pohľadávka uplatnená žalobcom v predmetnom spore. Pokiaľ ďalej súd považoval túto skutočnosť medzi stranami za spornú, mal na to v rámci predbežného právneho posúdenia veci podľa § 181 ods. 2 CSP upozorniť. Ako subjekt v konaní vecne aktívne legitimovaný žiadal, aby odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu zrušil, vec mu vrátil na ďalšie konanie a zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov konania.

3. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), súc viazaný rozsahom podaného odvolania a jeho dôvodmi (§ 379, § 380 CSP), postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario odvolaním napadnuté rozhodnutie prvoinštančného súdu ako správne postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

4. Po preskúmaní veci dospel k záveru, že prvoinštančný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, z výsledkov vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam, vyvodil správny právny záver, svoje rozhodnutie náležitým a vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil.

5. Za podstatné pre rozhodnutie odvolací súd považoval, že žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal doručenie výzvy podľa § 53 ods. 9 žalovaným v rade 1/, 2/. Pokiaľ i tento procesný nedostatok zhojil zároveň s podaním odvolania, nakoľko doložil odvolaciemu súdu dôkazy preukazujúce, že žalovaný v rade 1/ výzvu podľa § 53 ods. 9 v odbernej lehote neprevzal a žalovanej v rade 2/ bola táto doručená, ide o novotu v odvolacom konaní, na ktorú nebolo možné prihliadať. Žalobca totiž zároveň nepreukázal skutočnosti, ktoré by mu bránili doručenkou doložiť pred prvoinštančným súdom (§ 366 písm. d) CSP).

6. Vychádzajúc z uvedeného je potom potrebné za správny považovať záver prvoinštančného súdu o tom, že výzva na okamžitú úhradu dlžnej sumy z dôvodu nedoručenia upozornenia podľa § 53 ods. 9 OZ je v zmysle ust. § 39 OZ neplatná.

7. Navyiac je potrebné dodať, že sa nemožno stotožniť s námietkou žalobcu o tom, že za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách je možné považovať výzvu na úhradu dlžnej sumy obsiahnutú v oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, nakoľko ide o dva úplne odlišné právne úkony, ktoré je potrebné posudzovať samostatne. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje i na rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 19CoCsp/28/2020 zo dňa 28.10.2020, ako aj Krajského súdu Košice, č.k. 1Co/301/2019 z 21.05.2020. Spotrebiteľ totiž vo výzve podľa § 92 ods. 8 zákona musí byť upozornený nielen na omeškanie, ale aj na jeho následok, na vôľu banky postúpiť pohľadávku a na možnosť zvrátiť postúpenie. Žalobca nepreukázal, že by jeho právny predchodca pred postúpením pohľadávky takúto výzvu reálne žalovaným doručoval, resp. doručil.

8. Vo väzbe na uvedené, v ostatnom sa stotožniac s odôvodnením rozhodnutia zo strany prvoinštančného súdu, odvolací súd jeho rozhodnutie ako správne postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil. Žalovaným 1/, 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania i napriek úspechu v odvolacom konaní nepriznal, nakoľko z obsahu spisu nezistil, že by im účelne vynaložené výdavky v súvislosti s odvolaním podaným zo strany žalobcu vznikli.

9. Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca/ alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).
Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)